

та. Дясната страна ся поскарала и вдигнала малко гюрултия, но обикновенно, на нейната опозиция никой не обърналъ внимание, и въ същия денъ билъ съставенъ декретъ за унищожението на всичките дворянски титули и ордени.

Любително е да забълъжиме, че тъзи законодателна мърка, не заключаваше нищо осъзателно и съществено, причинила на храброто дворянство по много огорчения, отколкото онези декрети, които, послъ ношното засъдение отъ 4-ий Августъ унищожили феодалните привилегии, и отнели отъ дворянството всичките свързани съ тяхъ приходи. Изгубванието на пари, можало да ся пренесе отъ любовъ къмъ отечеството, но изгубванието на дворянската честь било твърдъ чувствително; така щото, емиграцията захвапала да ся усилва, послъ декрета за унищожението на титлите. Ако Лафайетъ, Маметь и другите либерали отъ същия видъ, въ този декретъ видѣли голъмъ подвигъ на законодателната мъдростъ, то дворяните видѣли въ него голъмо поругание на родовата свѣтлина. Либералитъ и консерваторитъ изъ дворяните сръпца ли ся това, че едините и другите придавали на тъзи законодателна мърка свѣтско значение, а Мирабо отъ душа ся смѣялъ и на двѣтъ страни.

Дълго ли още ще тръбва Франция, въ най-сериозните и тържественни минути на историята си, да ся украсава съ златото на лъжно-классическите сцѣни и театрално-героическите движения, това е такъвъ въпросъ, на когото да отговори само бѫдѫщето; а що ся кѫсае до